

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2017)0380

Vuonna 2017 Bonnissa Saksassa järjestettävä YK:n ilmastokokous (COP 23)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 4. lokakuuta 2017 vuonna 2017 Bonnissa Saksassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 23) (2017/2620(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) ja siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, UNFCCC:n osapuolten 21. kokouksen (COP 21) ja Pariisissa 30. marraskuuta – 11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP 11),
- ottaa huomioon UNFCCC:n osapuolten 18. kokouksen (COP 18) ja Dohassa Qatarissa 26. marraskuuta – 8. joulukuuta 2012 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 8. konferenssin (CMP 8) sekä pöytäkirjan muutoksen, jolla vahvistetaan sen toisen velvoitekauden kestoksi 1. tammikuuta 2013 – 31. joulukuuta 2020,
- ottaa huomioon, että Pariisin sopimus on ollut valmiina allekirjoitettavaksi YK:n päämajassa New Yorkissa 22. huhtikuuta 2016 alkaen, että allekirjoittaminen on ollut mahdollista 21. huhtikuuta 2017 asti ja että 195 valtiota on allekirjoittanut Pariisin sopimuksen ja 160 valtiota on jättänyt ratifiointiasiakirjat,
- ottaa huomioon UNFCCC:n osapuolten 22. kokouksen (COP 22) ja Marrakeshissa Marokossa 15.–18. marraskuuta 2016 pidetyn Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 1. konferenssin (CMA 1),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman Pariisin sopimuksen täytäntöönpanosta ja vuonna 2016 Marrakeshissa Marokossa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 22)¹,

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0383.

- ottaa huomioon 20. heinäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon vähähiiliseen talouteen siirtymisen nopeuttamisesta Euroopassa (COM(2016)0500),
 - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
 - ottaa huomioon 15. helmikuuta 2016, 30. syyskuuta 2016 ja 23. kesäkuuta 2017 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Latvian ja komission Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta 6. maaliskuuta 2015 ilmastopöytäkirjaan esittämät EU:n ja sen jäsenvaltioiden suunnitellut kansallisesti määritellyt panokset (INDC),
 - ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) viidennen arviointiraportin (AR5) sekä yhteenvedokertomuksen,
 - ottaa huomioon marraskuussa 2016 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) yhteenvedoraportin ”The Emissions Gap Report 2016” ja sen raportin sopeutumiseroista ”Adaptation Gap Report 2016”,
 - ottaa huomioon Schloss Elmaussa Saksassa 7.–8. kesäkuuta 2015 pidetyn G7-kokouksen valtionpäämiesten ”Think ahead. Act together” -julkilausuman, jossa he toistivat sitoutuvansa kasvihuonekaasujen vähentämiseen 40–70 prosentilla vuoteen 2010 verrattuna vuoteen 2050 mennessä ja pitävänsä 70 prosentin vähennystä suositeltavampana kuin 40 prosenttia;
 - ottaa huomioon valtionpäämiesten vuonna 2017 pidetyssä G7-kokouksessa antaman julkilausuman ja erityisesti ympäristöministerien Bolognassa pidetyssä G7-kokouksessa antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon Yhdysvaltojen presidentin ilmoituksen, jonka mukaan Yhdysvallat poistaa allekirjoituksensa Pariisin sopimuksesta,
 - ottaa huomioon paavi Franciscuksen ”Laudato si” -kiertokirjeen,
 - ottaa huomioon vuonna 2017 Bonnissa Saksassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 23) neuvostolle ja komissiolle esitetyt kysymykset (O-000068/2017 – B8-0329/2017 ja O-000069/2017 – B8-0330/2017),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että Pariisin sopimus tuli voimaan 4. marraskuuta 2016 ja että sopimuksen 197 osapuolesta 160 on jättänyt YK:lle ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjat (tieto päivitetty 8. syyskuuta 2017);
- B. katsoo, että heinäkuussa 2015 esitetty päästökauppajärjestelmän uudistusehdotus ja heinäkuussa 2016 esitetty ilmastopaketti (taakanjako, maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous eli LULUCF-ehdotukset ja vähäpäästöistä liikkuvuutta koskeva eurooppalainen strategia) ovat tärkeimpiä välineitä näiden sitoumusten täyttämiseen ja EU:n aseman vahvistamiseen maailmanlaajuisena johtajana ilmastomuutoksen torjumisessa;

- C. katsoo, että maapallon lämpenemisen hillitsemispyrkimyksiä ei pitäisi nähdä talouskasvun esteenä vaan uuden ja kestäväen kasvun ja työllisyyden vauhdittajana;
- D. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos koettelee kaikkein ankarammin kehitysmaita, etenkin kaikkein vähiten kehittyneitä maita ja pieniä kehittyviä saarivaltioita, joilla ei ole riittävästi resursseja käynnissä olevaan ilmastonmuutokseen valmistautumiseksi ja sopeutumiseksi; ottaa huomioon, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) mukaan Afrikka on erityisen haavoittuvainen tämän haasteen edessä ja siten erityisen altis vesistressille, hyvin voimakkailla sääilmiöille sekä kuivuuden ja aavikoitumisen aiheuttamalle puutteelliselle elintarviketurvalle;
- E. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos saattaa lisätä kilpailua resursseista, kuten elintarvikkeista, vedestä ja laidunmaasta, että se voi pahentaa taloudellisia vaikeuksia ja poliittista epävakautta ja että siitä saattaa tulla suurin muuttoliikettä edistävä tekijä niin kansallisten rajojen sisäpuolella kuin niiden yli jopa aivan lähitulevaisuudessa; toteaa, että on tärkeää asettaa ilmastoperäinen muuttoliike kansainvälisten keskustelujen keskipisteeseen;
- F. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot esittivät 6. maaliskuuta 2015 suunnitellut kansallisesti määritellyt panoksensa (INDC) ilmastopöimukseen, ja sitoutuivat näin sitovaan vähennystavoitteeseen, jonka mukaan unionin sisäisiä kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vuoteen 2030 mennessä vähintään 40 prosenttia vuoteen 1990 verrattuna;
- G. katsoo, että kunnianhimoinen politiikka ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi voi luoda kasvua ja työpaikkoja mutta erät tietyt alat, joiden hiili-intensiteetti ja kaupan intensiteetti ovat erittäin suuria, voivat kärsiä hiilivuodosta, jos niiden kunnianhimo ei ole samantasoinen kuin muilla markkinoilla; toteaa, että näillä aloilla on suojauduttava tarkoituksenmukaisesti hiilivuodolta työpaikkojen säilyttämiseksi;
- 1. muistuttaa, että ilmastonmuutos on yksi ihmiskunnan suurimpia haasteita ja että kaikkien valtioiden ja toimijoiden kautta maailman tulee tehdä parhaansa siihen liittyvien haittojen rajoittamiseksi; korostaa, että Pariisin sopimus on merkittävä askel oikeaan suuntaan, vaikka tehtävää on vielä paljon;

Ilmastotoimien tieteelliset perusteet

- 2. palauttaa mieliin, että IPCC:n viidennessä arviointiraportissa vuonna 2014 todettiin, että ilmastojärjestelmän lämpeneminen on kiistatonta, ilmastonmuutos on tapahtumassa ja ihmisen toiminta on ollut pääasiallinen syy tälle 1900-luvun puolivälin jälkeen tapahtuneelle lämpenemiselle; on huolestunut siitä, että ilmastonmuutoksen laaja-alaiset ja merkittävät vaikutukset ovat jo näkyvillä luonnon ja ihmisten järjestelmissä kaikissa maanosissa ja valtamerissä;
- 3. panee merkille maailman hiilibudjetit sellaisina kuin IPCC on esittänyt ne viidennessä arviointiraportissaan ja toteaa, että jos maailmanlaajuisten kasvihuonekaasupäästöjen tasot pysyvät nykyisellään, kulutetaan loppuun jäljellä oleva hiilibudjetti, joka on yhdenmukainen sen kanssa, että maapallon keskilämpötilan nousu rajoitetaan 1,5 celsiusasteeseen seuraavien neljän vuoden aikana; painottaa, että kaikkien valtioiden olisi nopeutettava siirtymistä kasvihuonekaasupäästöttömään talouteen ja parannettava kykyä sietää ilmastomuutosta Pariisin sopimuksen mukaisesti maapallon lämpenemisen pahimpien vaikutusten välttämiseksi;

4. muistuttaa, että kansainvälisten ilmastotoimien on perustuttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon, ja pitää vuonna 2018 käytävää taustoittavaa vuoropuhelua, joka käydään ennen vuotta 2030 koskevien kansallisesti määriteltyjen panosten toimittamiselle asetettua vuoden 2020 UNCFFF-määräaika, ja vuoden 2023 ensimmäistä maailmanlaajuista tilannekatsausta tervetulleina tilaisuuksina toteuttaa tätä periaatetta käytännössä;
5. pitää tarpeellisena, että hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin asiantuntijat ja Pariisin sopimuksen osapuolet käyvät vuoropuhelua kuudennen arviointikierroksen tulosten valmistelun ja julkaisemisen aikana; on tästä syystä tyytyväinen, että hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli on vuonna 2018 päättänyt laatia erityisraportin vaikutuksista, joita maapallon 1,5 celsiusasteen lämpeneminen esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna sekä siihen liittyvä kasvihuonekaasupäästöjen globaali kehitys aiheuttavat;

Pariisin sopimuksen ratifiointi ja sitoumusten täytäntöönpano

6. pitää myönteisenä, että Pariisin sopimuksen voimaantulo ja ratifiointi ovat edenneet ennennäkemättömän nopeasti ja että osapuolet ovat osoittaneet Marrakeshin toimintajulistuksen mukaista globaalia päättäväisyyttä taatakseen sopimuksen nopean ja täysimääräisen täytäntöönpanon; kehottaa kaikkia osapuolia ratifioimaan sopimuksen mahdollisimman pian;
7. on tyytyväinen, että COP 22 -ilmastokokouksessa Marrakeshissa kaikki osapuolet ilmaisivat halunsa jatkaa ponnisteluja Pariisin ilmastokokouksen sitoumusten pohjalta, riippumatta muutoksista poliittisissa olosuhteissa;
8. ilmaisee pettymyksensä Yhdysvaltojen presidentin Donald Trumpin ilmoitukseen Yhdysvaltojen aikomuksesta irtautua Pariisin sopimuksesta; pitää valitettavana sitä, että tämä päätös on askel taaksepäin; korostaa, että virallinen irtautuminen sopimuksesta voi tapahtua vasta Yhdysvaltojen seuraavien, vuonna 2020 pidettävien presidentinvaalien jälkeen; suhtautuu myönteisesti hallitusten voimakkaisiin vastauksiin eri puolilta maailmaa ja niiden jatkuvaan ja vahvistettuun tukeen Pariisin sopimuksen täysimääräiselle täytäntöönpanolle; panee tyytyväisenä merkille joidenkin Yhdysvaltojen osavaltioiden, kaupunkien ja yritysten antamat lupaukset pitää kiinni Yhdysvaltojen Pariisin sopimuksen mukaisista sitoumuksista;
9. ilmaisee tyytyväisyytensä siihen, että kaikki merkittävät osapuolet ovat vahvistaneet sitoutumisensa Pariisin sopimukseen presidentti Trumpin ilmoituksen jälkeen;
10. painottaa, että Euroopan on nyt siirryttävä johtoon Pariisin sopimuksen puolustamisessa, jotta voidaan taata sekä ympäristömme että teollisuutemme tulevaisuus; on tyytyväinen siihen, että EU lujittaa nykyisiä kumppanuuksiaan ja hakee uusia liittolaisia;
11. huomauttaa, että tähän asti on edetty nopeasti EU:n kansainvälisen sitoumuksen toteuttamisessa EU:n lainsäädännöllä, jolla on luotu vuoteen 2030 ulottuvat vakaat ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet, ja korostaa aikomustaan saattaa tämä lainsäädäntöprosessi päätökseen vuoden 2017 loppuun mennessä;
12. korostaa, että erityisesti presidentti Trumpin ilmoituksen jälkeen on tärkeää, että käytössä on asianmukaisia hiilivuodon vastaisia säännöksiä, ja että varmistetaan, että

yritykset, jotka ovat parhaita toimijoita ja joiden hiili-intensiteetti ja kaupan intensiteetti ovat suuria, saavat tarvitsemansa päästöoikeudet maksutta; kehottaa komissiota selvittämään hiilivuodon riskille alttiina olevien toimialojen suojelemiseksi toteutettavien lisätoimenpiteiden, esimerkiksi hiilen rajaverojärjestelyjen ja käyttömaksujen, tehokkuutta ja laillisuutta ottaen erityisesti huomioon niistä maista lähtöisin olevat tuotteet, jotka eivät täytä Pariisin sopimuksen mukaisia sitoumuksiaan;

13. painottaa, että Pariisin sopimuksessa annetut sitoumukset eli globaalin keskilämpötilan nousun pitäminen selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna, ponnistelujen jatkaminen lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen sekä kohtuudenmukaisen tasapainon saavuttaminen ihmisen toiminnasta aiheutuvien päästöjen ja nielujen aikaansaamien kasvihuonekaasupöistumien välillä tämän vuosisadan toisella puoliskolla (ns. nollanettöpäästötavoite) edustavat ratkaisevaa läpimurtoa maailmanlaajuisissa kollektiivisissa ponnisteluissa ilmastonmuutokseen sopeutuvaan ja ilmastoneutraaliin globaaliin talouteen siirtymiseksi;
14. muistuttaa, että maapallon keskilämpötilan nousun rajoittaminen selvästi alle kahteen celsiusasteeseen ei takaa välttymistä huomattavilta haitallisilta ilmastovaikutuksilta; toteaa, että nykyiset sitoumukset eivät riitä Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen; painottaa sen vuoksi, että maailmanlaajuisen kasvihuonekaasupäästöjen kasvu pitäisi saada pysäytettyä mahdollisimman pian ja että kaikkien osapuolten, erityisesti kaikkien G20-maiden, tulisi tehostaa toimiaan ja päivittää kansallisesti määritellyt panoksensa vuoteen 2020 mennessä vuonna 2018 käytävän taustoittavan vuoropuhelun jälkeen; muistuttaa, että maailmanlaajuisen hiilipäästöjen on loputtava vuoteen 2050 mennessä; katsoo, että kaikkien valtioiden sisäpolitiikassa tulisi ottaa ensisijaiseksi tavoitteeksi ottaa käyttöön kansallisesti määriteltyjen panosten saavuttamiseen ja mahdollisesti ylittämiseen tähtäviä menettelytapoja ja toimenpiteitä ja että näitä toimia tulisi arvioida viiden vuoden välein Pariisin sopimuksen tavoitetason nostamismekanismin mukaisesti; toteaa silti, että kansallisten päästövähennysstrategioiden tiukkuus ja tavoitetaso eivät ole riippuvaisia päivitetyn kansallisesti määritellyn panoksen toimittamisesta;
15. kehottaa kaikkia osapuolia varmistamaan, että niiden kansallisesti määritellyt panokset ovat pitkän aikavälin tavoitteiden kanssa yhdenmukaisia Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen mukaisesti; painottaa, että olisi otettava huomioon IPCC:n erityiskertomuksen yhteydessä tehtävä 1,5 celsiusasteen vaikutuksia ja kehitystä koskeva työ sekä vuonna 2018 käytävän taustoittavan vuoropuhelun päätelmät; muistuttaa tässä yhteydessä G7-maiden sitoutuneen esittämään strategiansa vuosisadan puoliväliin ulottuvan vähäpäästöisen talouden kehittämiseksi hyvissä ajoin ennen sovittua vuoden 2020 määräaikaa; ilmaisee valmiutensa osallistua täysimääräisesti EU:n strategian kehittämiseen komission 2. maaliskuuta 2016 antamassa tiedonannossa ”Pariisin jälkeen” esittämän analyysin pohjalta (COM(2016)0110);
16. korostaa, että kaikilla suurilla talouksilla, joiden osuus maailman päästöistä on yhteensä kolme neljäsosaa, on erityinen vastuu, ja katsoo, että ilmastotoimien on edelleen oltava yksi G7- ja G20-kokousten pääaiheista erityisesti sellaisilla osa-alueilla kuin kansallisesti määriteltyjen panosten toteuttaminen, vuosisadan puolivälin strategiat, fossiilisten polttoaineiden tukien uudistaminen, hiiltä koskeva tiedotus, puhdas energia ja muut; korostaa tarvetta jatkaa suurien talouksien ministerien osallistumista foorumeille, kuten ”Clean Energy Ministerial” -foorumille;

17. kehottaa EU:ta sitoutumaan vuoden 2030 kansallisesti määritellyissä panoksissa uusiin päästövähennyksiin vuonna 2018 käytävän taustoittavan vuoropuhelun jälkeen;
18. korostaa, että EU:n on tärkeä osoittaa sitoutumistaan Pariisin sopimukseen muun muassa panemalla sopimus täytäntöön EU:n lainsäädännöllä, mihin liittyy se, että EU:n lainsäätäjät hyväksyvät nopeasti EU:n ilmastotoimia koskevan asetuksen ja EU:n päästökauppadirektiivin tarkistuksen, ja lisäämällä EU:n tavoitteita ja ohjauskeinoja hyvissä ajoin; muistuttaa, että kaikkia osapuolia kehoitetaan toimittamaan UNFCCC:n sihteeristölle vuoteen 2020 mennessä vuosisadan puoliväliin ulottuva pitkän aikavälin strategiansa vähäpäästöisen talouden kehittämiseksi; kehottaa siksi komissiota sopimuksen velvoitteiden noudattamiseksi valmistelemaan COP 24 -kokoukseen mennessä EU:lle vuosisadan puoliväliin ulottuvan päästöttömyysstrategian, jossa esitetään kustannustehokas väylä Pariisin sopimuksessa esitetyn nollapäästötavoitteen saavuttamiseksi, jotta voidaan pitää maapallon keskilämpötilan nousu selvästi alle kahdessa celsiusasteessa ja jatketaan toimia sen rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen; katsoo, että tämä prosessi olisi aloitettava mahdollisimman aikaisin, jotta asiasta voidaan käydä kattavaa keskustelua, jossa Euroopan parlamentilla olisi oltava ratkaiseva asema yhdessä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan ja yritysten kanssa; muistuttaa kuitenkin, että toiminta yksinomaan EU:n tasolla ei riitä, ja kehottaa siksi komissiota ja neuvostoa vauhdittamaan toimiaan muiden kumppaneiden kannustamiseksi tekemään samoin;
19. on tyytyväinen Pariisin sopimuksen sitoumukseen vähentää maailmanlaajuiset päästöt nollaan vuosisadan toisella puoliskolla; katsoo, että tämä edellyttää useimmilla EU:n toimialoilla nollapäästöjä jo merkittävästi aiemmin;
20. katsoo, että neuvottelujen pitäisi edetä Pariisin sopimuksen keskeisistä elementeistä, joita ovat esimerkiksi avoimuutta koskeva vahvistettu kehys, maailmanlaajuisen arvioinnin yksityiskohdat, lisäohjeet suunnitelluista kansallisesti määritellyistä panoksista, jaottelua, menetyksiä ja vahinkoja, ilmastopolitiikan rahoitusta ja kapasiteetin kehittämisen tukemista koskeva sopimus, osallistava monitasoinen hallinto sekä mekanismi, jolla helpotetaan täytäntöönpanoa ja edistetään vaatimustenmukaisuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan Pariisin sopimuksen yhteydessä sovittuja sitoumuksia, erityisesti EU:n panosta ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen sekä sen rahoituksen tukemiseen, teknologian siirtoon ja valmiuksien kehittämiseen;
21. painottaa, että yhteiset toimet ilmastomuutoksen torjumiseksi ja Pariisin sopimuksen noudattamiseksi on toteuttava mahdollisimman nopeasti; painottaa, että EU:lla on sekä valmiudet että vastuu näyttää esimerkkiä ja aloittaa välittömästi toimet ilmasto- ja energiatavoitteidensa mukauttamiseksi kansainvälisesti sovittuun tavoitteeseen rajoittaa maapallon keskilämpötilan nousu alle kahteen celsiusasteeseen samalla kun pyritään rajoittamaan nousu 1,5 celsiusasteeseen;
22. muistuttaa, että hiilestä on irtauduttava mahdollisimman varhain, jos tämä maapallon keskilämpötilaa koskeva tavoite halutaan saavuttaa, ja että maailmanlaajuisen kasvihuonekaasupäästöjen on käännyttävä laskuun mahdollisimman pian; muistuttaa, että maailmanlaajuisen päästöjen olisi loputtava vuoteen 2050 mennessä tai pian sen jälkeen, jotta maailma pysyisi kustannustehokkaassa päästöjen kehityskaassa, joka on yhdenmukainen Pariisin sopimuksen lämpötilatavoitteiden kanssa; kehottaa kaikkia osapuolia, joille se on mahdollista, toteuttamaan kansalliset hiilestä irtautumista koskevat tavoitteensa ja strategiansa asettamalla etusijalle kivihiilestä, joka on kaikkein

saastuttavin energiamuoto, tulevien päästöjen vaiheittaisen lopettamisen, ja kehottaa EU:ta tekemään tässä yhteistyötä kansainvälisten kumppaniensa kanssa näyttäen esimerkkiä hyvistä käytännöistä;

23. on tyytyväinen UNFCCC:n prosessin osallistavuuteen; katsoo, että tehokkaan osallistumisen varmistamiseksi on käsiteltävä eri osapuolten etuja ja myös eturistiriitoja; vaatii prosessin kaikkia osapuolia ottamaan käyttöön suosituksia tai menettelyjä, joilla lisätään avoimuutta, läpinäkyvyyttä ja osallistavuutta vaarantamatta kuitenkaan UNFCCC:n ja Pariisin sopimuksen päämääriä ja tavoitteita;
24. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita ratifioimaan Kioton pöytäkirjan Dohan muutoksen;

YK:n ilmastokokous (COP 23) Bonnissa

25. pitää myönteisenä, että Marrakeshin ilmastokokouksessa työohjelmaan päätettiin lisätä Pariisin sopimuksen yksityiskohtaisten täytäntöönpanosääntöjen laatiminen vuoteen 2018 mennessä; katsoo, että COP 23 -ilmastokokous on merkittävä virstanpylväs tässä teknisessä työssä;
26. odottaa, että vuoden 2018 taustoittavan vuoropuhelun muotoa selkeytetään COP 23 -ilmastokokouksessa, joka on erinomainen tilaisuus arvioida Pariisin sopimuksessa määritellyn hillitsemistavoitteen toteutumista sekä tuottaa tietoa osapuolten kansallisesti määriteltyjen panosten valmistelu- ja tarkistamistyöhön vuoteen 2020 mennessä sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että EU:lla olisi oltava aloitteellinen rooli tässä ensimmäisessä taustoittavassa vuoropuhelussa ja sen olisi tarkasteltava yhteisiä tavoitteita ja edistymistä sitoumusten täyttämässä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyvissä ajoin ennen taustoittavaa vuoropuhelua esittämään Pariisin sopimuksen mukaisten nykyisten sitoumustensa lisäksi kasvihuonekaasupäästöjen lisävähennyssitoumuksia, jotka edistävät osaltaan ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevan vajeen poistamista EU:n valmiuksien mukaisesti;
27. muistuttaa, että ilmastomuutoksen hillitsemistä koskevien toimien lisääminen vuotta 2020 edeltävällä ajanjaksolla on ehdoton edellytys Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiselle, ja vaatii EU:ta varmistamaan, että lyhyen aikavälin toimet säilyvät COP 23 -ilmastokokouksen esityslistalla;

Ilmastorahoitus ja muut täytäntöönpanokeinot

28. panee tyytyväisenä merkille ”Roadmap to US \$100 Billion” -etenemissuunnitelman tavoitteen käyttää 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria kehitysmaiden ilmastotoimiin vuoteen 2020 mennessä; huomauttaa, että käyttöönotto tavoitetta on jatkettu vuoteen 2025 asti, kuten COP 21 -ilmastokokouksessa sovittiin;
29. pitää myönteisenä Pariisin sopimuksen osapuolten sitoutumista rahoitusvirtojen soveltamiseen yhteen kasvihuonekaasujen päästöjen alenemisen ja ilmastokestävän kehityksen kanssa; katsoo siksi, että EU:n on puututtava kiireellisesti fossiilisille polttoaineille ja paljon hiiltä käyttävään infrastruktuuriin osoitettuun rahoitukseen;
30. katsoo, että on tärkeää ottaa käyttöön Pariisin sopimukseen sisältyvä menetys- ja vahinkomekanismi, ja tukee voimakkaasti siitä käytävää keskustelua COP 23 -ilmastokokouksessa Bonnissa;

31. painottaa, että on tärkeää säilyttää ihmisoikeudet ilmastotoimien ytimessä, ja vaatii komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että sopeutumistoimenpiteitä koskevissa neuvotteluissa tunnustetaan, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen, suojeleminen ja edistäminen, mukaan lukien muun muassa sukupuolten tasa-arvo, naisten täysimääräinen ja yhdenvertainen osallistuminen sekä työvoiman oikeudenmukaisen siirtymän aktiivinen edistäminen, millä luodaan ihmisarvoisia ja laadukkaita työpaikkoja kaikille, ovat tärkeitä;
32. pitää myönteisenä, että ilmastorahoituksen määrä EU:ssa on kasvanut, mutta katsoo, että lisärahoitustoimet ovat tarpeen; painottaa, että on varmistettava myös muiden kehittyneiden maiden osallistuminen 100 miljardin dollarin tavoitteen saavuttamiseen; vaatii sekä EU:lta että kansainvälisiltä tahoilta käytännön sitoumuksia uusien rahoituslähteiden löytämiseen;
33. kehottaa hallituksia sekä julkisia ja monikansallisia rahoituslaitoksia kuten pankkeja, eläkerahastoja ja vakuutusyhtiöitä antamaan kunnianhimoisen sitoumuksen lainanantaja investointikäytäntöjen mukauttamiseksi Pariisin sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiseen maapallon keskilämpötilan nousun selvästi alle kahdessa celsiusasteessa pysymisen tavoitteeseen sekä fossiilisista polttoaineista irtaantumiseksi muun muassa poistamalla asteittain fossiilisia polttoaineita koskeville investoinneille myönnettävät vientituet; kehottaa antamaan erityisiä julkisia takuita vihreiden investointien ja tunnusten edistämiseksi ja tarjoamaan veroetuja vihreille investointirahastoille sekä laskemaan liikkeelle vihreitä joukkovelkakirjoja;
34. panee merkille, että kansallisten ja kansainvälisten verojärjestelmien muutokset, kuten verotaakan siirtäminen työstä pääomaan, saastuttaja maksaa -periaatteen soveltaminen, fossiilisista polttoaineista irtaantuminen ja hiilen tarkoituksenmukainen hinnoittelu, ovat tärkeitä toimia sellaisiin julkisiin ja yksityisiin investointeihin kannustavan taloudellisen ympäristön luomisen kannalta, jotka mahdollistavat kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamisen toteutettavilla teollisuuspoliittisilla toimilla;
35. kannustaa kehittyneitä maita ja kehitysmaita syvempään yhteistyöhön muun muassa kansallisesti määriteltyjen panosten kumppanuusaloitteen puitteissa, jotta kansallisesti määriteltyjen panosten toteuttamiseen ja ylittämiseen tähtäävän politiikan käyttöönottoon vaadittu tekninen osaaminen ja taloudellinen tuki olisivat paremmin kaikkien maiden ulottuvilla;
36. kehottaa komissiota toteuttamaan täysimääräisen arvioinnin Pariisin sopimuksen mahdollisista vaikutuksista EU:n talousarvioon sekä kehittämään erityisen automaattisen EU:n rahoitusmekanismin, josta tarjotaan asianmukaista lisätukea, jolla varmistetaan, että EU osallistuu oikeudenmukaisella osuudella 100 miljardin dollarin kansainväliseen ilmastorahoitustavoitteeseen;
37. vaatii antamaan konkreettisia sitoumuksia uusien ilmastorahoituslähteiden hankkimiseksi muun muassa ottamalla käyttöön finanssitransaktiovero, asettamalla sivuun joitakin EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksia kaudella 2021–2030 ja kohdentamalla EU:n ja kansainvälisten lento- ja meriliikenteen päästöjen torjumistoimenpiteiden tuottoja kansainväliseen ilmastorahoitukseen ja vihreän ilmaston rahastoon;

Valtiosta riippumattomien toimijoiden tehtävä

38. korostaa, että entistä suurempi valtiosta riippumattomien toimijoiden joukko toteuttaa toimia edistääkseen hiilestä irtautumista ja lisätäkseen kykyä sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia; painottaa tästä syystä, että on tärkeää käydä jäsenneltyä ja rakentavaa vuoropuhelua hallitusten, yritysmaailman, kaupunkien, alueiden, kansainvälisten järjestöjen, kansalaisyhteiskunnan ja akateemisten laitosten välillä ja varmistaa näiden osallistuminen mukautettavissa olevien ilmastotoimien suunnitteluun ja toteutukseen, jotta edistetään tehokkaita maailmanlaajuisia toimia, joilla pyritään saamaan aikaan vähähiilisiä ja kestäviä yhteiskuntia ja osoittamaan, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty;
39. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita edistämään yhdessä UNFCCC:n osapuolten kanssa prosessia, jossa otetaan valtioiden ulkopuolisia toimijoita aktiivisesti mukaan neuvotteluihin Pariisin sopimuksen täytäntöönpanosta ja joka tukee niiden toimia valtion kansallisesti määritellyn panoksen toteuttamiseksi kansallisista poliittisista muutoksista huolimatta ja antaa niille mahdollisuuksia selvittää uusia osallistumis- ja yhdistymismuotoja UNFCCC:n puitteissa;
40. korostaa valtiosta riippumattomien toimijoiden ilmastotoiminnan rekisterin (NAZCA) tärkeää osuutta valtiosta riippumattomien toimijoiden, kuten kaupunginjohtajien maailmanlaajuisen sopimuksen, Mission Innovation -aloitteen, InsuResilience-aloitteen, Kestävää energiaa kaikille -aloitteen ja kansallisesti määriteltyjen panosten kumppanuusaloitteen, toimien edistämässä ja seuraamisessa;
41. on tyytyväinen ”Climate Champions” -tahojen Marrakeshin kumppanuuden ilmastotoimien puitteissa toteuttamiin toimiin;
42. pyytää EU:ta ja sen jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kaikkien kansalaisyhteiskunnan toimijoiden (instituutioiden, yksityisen sektorin, kansalaisjärjestöjen ja paikallisyhteisöjen) kanssa vähentämisaloitteiden laatimiseksi keskeisillä aloilla (kuten energia, tekniikka, kaupungit ja liikenne) sekä ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen vaikutusten sietämistä koskevien aloitteiden laatimiseksi, jotta voidaan vastata sopeutumista koskeviin ongelmiin, erityisesti vedensaantiin, elintarviketurvaan ja riskienhäikäisyyden; kehottaa kaikkia hallituksia ja kansalaisyhteiskunnan toimijoita tukemaan ja vahvistamaan tätä toimintasuunnitelmaa;
43. muistuttaa YK:ta ja UNFCCC:n osapuolia siitä, että yksittäiset toimet ovat yhtä tärkeitä kuin hallitusten ja instituutioiden toimet; kannustaa näin ollen järjestämään kampanjoita ja toimintaa, joilla valistetaan kansalaisia ja annetaan tietoja pienistä ja suurista teoista, jotka auttavat ilmastonmuutoksen torjunnassa sekä kehittyneissä maissa että kehitysmaissa;

Kaikkien alojen kattavat ponnistelut

44. suhtautuu myönteisesti maailmanlaajuisen päästökauppajärjestelmien kehittämiseen, mukaan lukien neljässä maanosassa toimivat 18 päästökauppajärjestelmää, joiden osuus maailmanlaajuisesta BKT:stä on 40 prosenttia; kannustaa komissiota edistämään EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden päästökauppajärjestelmien välisiä yhteyksiä kansainvälisten hiilimarkkinamekanismien käyttöönottamiseksi, jotta voidaan lisätä ilmastopyrkimyksiä ja samalla auttaa vähentämään hiilivuodon vaaraa luomalla kaikille tasapuoliset toimintaedellytykset; pyytää komissiota laatimaan suojatoimia, joiden

avulla varmistetaan, että EU:n päästökauppajärjestelmän ja muiden järjestelmien yhdistäminen tuottaa pysyvän panoksen ilmastonmuutoksen vaikutusten hillitsemiseksi eikä vaaranna EU:n sisäistä kasvihuonekaasupäästöjä koskevaa tavoitetta;

45. painottaa, että tarvitaan vieläkin enemmän kunnianhimoa ja toimia riittävien kannustimien säilyttämiseksi EU:n vuoden 2050 ilmasto- ja energiavoitteiden saavuttamisen edellyttämille kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksille; korostaa, että liikenne- ja maatalousalan kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset eivät ole edenneet tyydyttävästi vuoden 2020 tavoitteiden osalta ja että toimia on tehostettava, jos nämä alat aikovat saavuttaa vuoteen 2030 ulottuvat päästövähennyspanoksia koskevat tavoitteensa;
46. painottaa, että on tärkeää varmistaa, että tulevissa markkinalähestymistavoissa ei tingitä Pariisin sopimukseen sisältyvistä tai sen ulkopuolisista ympäristötavoitteista, ottaen huomioon sellaiset riskit kuin kaksinkertaisen laskennan mahdollistavat porsaanreiät, ongelmat päästövähennysten pysyvyydessä ja täydentävyydessä, mahdolliset negatiiviset vaikutukset kestäväan kehitykseen ja vääristyneet kannustimet kansallisesti määriteltyjen panosten tavoitetason alentamiseksi;
47. korostaa, että kasvihuonekaasupäästöjä, uusiutuvaa energiaa ja energian säästämistä koskevat 20–20–20-tavoitteet ovat olleet merkittävässä asemassa tämän kehityksen aikaansaamisessa ja edesauttaneet yli 4,2 miljoonan ihmisen työllistymistä erilaisilla ympäristöteollisuuden aloilla sekä edistäneet jatkuvia kasvulukuja talouskriisin aikana;
48. panee merkille Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) vuoden 2016 yleiskokouksessa tehdyn päätöksen hiilen kompensoimista ja vähentämistä koskevan kansainvälisen ilmailualan järjestelmän (CORSIA) perustamisesta;
49. ilmaisee kuitenkin pettymyksensä siitä, että ICAO:ssa ei sovittu päästöjen vähentämisestä CORSIA-järjestelmän käyttöönoton myötä vaan keskitytään lähinnä päästöjen kompensointiin; pitää valitettavana, että kompensoinnin laatua ei voida mitenkään taata, että CORSIA-järjestelmän soveltaminen on oikeudellisesti sitovaa vasta vuodesta 2027 lähtien ja että ICAO:n keskeiset jäsenet eivät ole vielä sitoutuneet osallistumaan vapaaehtoiseen vaiheeseen, samalla kun muut suuret päästöjen aiheuttajat eivät ole sitoutuneet hiilineutraaliin kasvuun, mikä herättää paljon kysymyksiä todellisista vaikutuksista ilmastoon, sillä tulokset ovat hyvin vähäisiä suhteessa odotuksiin, joita EU:lla oli, kun se päätti keskeyttää EU:n päästökauppajärjestelmän; vaatii, että CORSIA-järjestelmän käyttöönotolle laaditaan pikimmiten pitävät säännöt, että järjestelmä otetaan käyttöön oikea-aikaisesti kansallisella ja alueellisella tasolla ja että kaikki osapuolet panevat sen asianmukaisesti täytäntöön; kehottaa lisäksi edistämään kaikkea moottoreiden suorituskykyyn ja polttoaineen laatuun liittyvää teknologista innovointia;
50. muistuttaa, että koska Euroopan sisäiset lennot kuuluvat edelleen EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin, muutoksia nykyiseen lainsäädäntöön ja CORSIA-järjestelmän suunniteltuun käyttöönottoon voidaan tarkastella vasta, kun järjestelmän tavoitetaso ja täytäntöönpanotoimenpiteet on kehitetty;
51. panee merkille Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) meriympäristön suojelukomitean 70. istunnossa hyväksytyt etenemissuunnitelman IMO:n kattavalle strategialle laivojen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi; kehottaa IMO:ta kehittämään maailmanlaajuisen mekanismin Pariisin sopimuksen tavoitteiden

mukaisesti määrittelemällä keväällä 2018 hyväksyttävässä IMO:n kasvihuonekaasustrategiassa kunnianhimoisen päästöjen vähennystavoitteen sekä laatimalla konkreettisen aikataulun;

52. pitää myönteisenä Kigalin muutosta, joka koskee vaiheittaista luopumista ilmaston lämpenemiseen vaikuttavista fluorihilivedyistä maailmanlaajuisesti; katsoo, että se edustaa konkreettista askelta Pariisin sopimuksen täytäntöönpanossa, jolla voitaisiin välttää vuoteen 2050 mennessä reilusti yli 70 miljardin hiilidioksidiekvivalenttitonnin päästöt, jotka ovat 11-kertaiset Yhdysvaltojen vuotuisiin päästöihin verrattuna, ja täten rohkaisee kaikkia Montrealin pöytäkirjan osapuolia ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin muutoksen ratifioimiseksi; palauttaa mieliin, että EU on hyväksynyt kunnianhimoista lainsäädäntöä, jonka nojalla fluorihilivetyjen käyttöä vähennetään asteittain 79 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, sillä ilmastoystävällisiä vaihtoehtoja on laajalti saatavilla ja niiden mahdollisuuksia olisi käytettävä kaikilta osin hyväksi;

Sopeutumistoimien avulla saavutettava kyky sietää ilmastonmuutoksen vaikutuksia

53. panee merkille, että puheenjohtajavaltio Fidžin COP 23 -ilmastokokoukselle asettamien päätavoitteiden piiriin kuuluu toimialoja, joilla sopeutumista ja vaikutusten sietämistä koskevat toimet ovat keskeisessä asemassa; muistuttaa, että sopeutumistoimet ovat välttämättömiä kaikissa maissa, jos halutaan minimoida kielteiset vaikutukset ja hyödyntää täysin ilmastonmuutokseen sopeutuvan kasvun ja kestäväen kehityksen mahdollisuudet;
54. pyytää, että asetetaan vastaavat pitkän aikavälin sopeutumistavoitteet; palauttaa mieliin, että vaikka kehitysmaat ja varsinkin vähiten kehittyneet maat ja pienet kehittyvät saarivaltiot ovat vaikuttaneet ilmastonmuutokseen vähiten, ne ovat kaikkein eniten alttiina sen haitallisille vaikutuksille ja niillä on kaikkein heikoimmat valmiudet sopeutua vaikutuksiin;
55. korostaa, että on välttämätöntä sisällyttää kansallisiin kehitysstrategioihin kiinteänä osana ilmastonmuutokseen sopeutumiseen tähtäviä toimia, mukaan lukien rahoitussuunnittelua, ja samalla parantaa koordinoitkkanavia eri hallintotasojen ja sidosryhmien välillä; katsoo, että myös yhdenmukaisuus katastrofiriskien vähentämisstrategioiden ja -suunnitelmien kanssa on tärkeää;
56. painottaa, että on tärkeää arvioida erityisesti ilmastonmuutoksen vaikutuksia kaupunkeihin ja vain niitä koskevia sopeutumis- ja hillitsemishaasteita ja mahdollisuuksia; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää vahvistaa kaupunkien ja paikallisviranomaisten kykyä osallistua yhteisönsä toimintaan ja lisätä sen selviytymiskykyä ilmastonmuutoksen vaikutusten paikalliseen ulottuvuuteen puuttumiseksi;
57. katsoo, että ilmastopolitiikka voi saada riittävästi kannatusta, jos sitä tuetaan yhteiskunnallisin toimin, mukaan luettuna oikeudenmukaista siirtymää varten tarkoitettu rahasto, jotta ilmastonmuutokseen liittyvät nykyiset haasteet voidaan liittää toimiin työttömyyden ja epävarman työn torjumiseksi;
58. kehottaa komissiota arvioimaan uudelleen vuonna 2013 laadittua EU:n sopeutumisstrategiaa, jotta koko EU:n laajuiseen sopeutumistyöhön voitaisiin tuoda terävyyttä ja lisäarvoa muokkaamalla strategiaa yhdenmukaisemmaksi Pariisin sopimuksen kanssa ja tukemalla hyvien käytäntöjen, esimerkkien ja sopeutumistyötä

koskevan tiedon tehokkaan jakamisen kehittämistä; painottaa, että kansallisten sopeutumis suunnitelmien ja -toimien kehityksen ja tehokkuuden arvioimiseksi olisi kehitettävä sopivia järjestelmiä ja välineitä;

59. muistuttaa, että ilmastonmuutos koettelee rankasti maatalousmaata, kosteikkoja ja metsiä, jotka kattavat yli 90 prosenttia EU:n pinta-alasta; korostaa, että tämä ala, josta käytetään nimitystä maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous (LULUCF), toimii sekä päästöjen nieluna että niiden lähteenä ja on ratkaisevassa asemassa ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja selviytymiskyvyn parantamisessa;
60. muistuttaa, että 4. marraskuuta 2016 voimaan tulleen Pariisin sopimuksen 2 artiklan mukaisesti sen tavoitteena on muun muassa parantaa kykyä sopeutua ilmastonmuutoksen haittavaikutuksiin ja mukautua joustavasti muuttuvaan ilmastoon sekä edistää kehitystä kohti kasvihuonekaasujen päästöjen vähenemistä tavalla, joka ei uhkaa elintarviketuotantoa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan, että rahoitusvirrat ovat johdonmukaisia tämän tavoitteen kanssa;
61. korostaa toimimatta jättämisen vakavia ja usein peruuttamattomia haittavaikutuksia, sillä ilmastonmuutos vaikuttaa maailman kaikkiin alueisiin erilaisilla, erittäin vaurioittavilla tavoilla ja johtaa muuttovirtoihin ja ihmishenkien menetyksiin sekä taloudellisiin, ekologisiin ja yhteiskunnallisiin menetyksiin; korostaa, että ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi ja kasvun aikaansaamiseksi tarvitaan maailmanlaajuisia yhteisesti sovittuja poliittisia ja rahoituksellisia toimia puhdasta ja uusiutuvaa energiaa koskevan innovoinnin edistämiseksi;
62. toteaa, että ilmastopakolaisen hyväksyttävän ja yleispätevän määritelmän laatimiseen liittyy paljon ongelmia, mutta kehottaa silti suhtautumaan vakavasti maapallon lämpenemisen aiheuttamista katastrofeista johtuvaan ilmastoperäiseen kotiseudulta siirtymään joutumiseen ja siirtolaisuuteen ja näiden ilmiöiden laajuuteen; panee huolestuneena merkille, että vuosina 2008–2013 noin 166 miljoonaa ihmistä joutui lähtemään kodeistaan luonnonkatastrofien, merenpinnan nousun, säähän liittyvien ääri-ilmiöiden, aavikoitumisen, vesipulan tai trooppisten ja vektorivälitteisten tautien leviämisen vuoksi; muistuttaa erityisesti, että ilmastoon liittyvä kehitys joissakin Afrikan osissa ja Lähi-idässä saattaa lisätä poliittista epävakautta, taloudellista kurimusta ja Välimeren pakolaiskriisin laajenemista;
63. toteaa, että metsäkadosta ja metsien tilan heikkenemisestä aiheutuu lähes 20 prosenttia maailman kasvihuonekaasupäästöistä, ja painottaa metsien sekä aktiivisen ja kestävä metsänhoidon merkitystä ilmastonmuutoksen vaikutusten hillinnässä ja tarvetta lisätä metsien sopeutumis- ja sietokykyä ilmastonmuutokseen nähden; korostaa, että ilmastonmuutoksen hillintää koskevia toimia on kohdistettava erityisesti trooppisten metsien alaan (REDD+); korostaa, että ilman näitä toimia tavoite maapallon lämpötilan nousun pitämiseksi alle kahden celsiusasteen saattaa olla mahdoton saavuttaa; kehottaa lisäksi EU:ta lisäämään kansainvälistä rahoitusta, jotta vähennetään metsäkatoa kehitysmaissa;

Kehitysmaiden tukeminen

64. korostaa myös kehitysmaiden tärkeää roolia Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa ja tarvetta auttaa kyseisiä maita toteuttamaan ilmastosuunnitelmansa hyödyntämällä täysipainoisesti käynnistettyjen ilmastotoimien synergioita

asiaankuuluvien kestävä kehityksen tavoitteiden, Addis Abeban toimintaohjelman ja Agenda 2030 -toimintaohjelman kanssa;

65. korostaa, että on tarpeen edistää kestävä energian yleistä saatavuutta kehitysmaissa, etenkin Afrikassa, lisäämällä uusiutuvien energiamuotojen käyttöä; toteaa, että Afrikalla on suunnattomia luonnonvaroja, jotka voivat turvata sen energiaturvallisuuden; korostaa, että mikäli sähköverkot liitetään yhteen menestyksekkäästi, osa Euroopan tarvitsemasta sähköstä voisi tulla Afrikasta;
66. korostaa, että EU:lla on kokemusta, valmiuksia ja maailmanlaajuisia ulottuvuutta toimia johtajana rakennettaessa älykkäämpää, puhtaampaa ja kestävämpää infrastruktuuria, joka on tarpeen, jotta voidaan saavuttaa Pariisissa käynnistetty maailmanlaajuinen siirtymä; kehottaa EU:ta tukemaan kehitysmaiden pyrkimyksiä siirryttäessä kohti vähähiilisiä yhteiskuntia, jotka ovat osallistavampia, sosiaalisesti ja ekologisesti kestäviä, vauraita ja turvallisempia;

Teollisuus ja kilpailukyky

67. pitää myönteisinä Euroopan teollisuuden jatkuvia pyrkimyksiä ja edistymistä velvoitteidensa täyttämiseksi ja Pariisin sopimuksen tarjoamien mahdollisuuksien täysimääräiseksi hyödyntämiseksi, mikä voi johtaa menestyksekkäisiin ja kustannustehokkaisiin ilmastotoimiin;
68. painottaa, että ilmastonmuutoksen torjunta on maailmanlaajuinen painopistealue ja että siihen olisi pyrittävä aidosti maailmanlaajuisilla ponnisteluilla siten, että samalla varmistetaan energiaturvallisuus ja kestävä talous;
69. korostaa, että vakaa ja ennakoitava oikeudellinen kehys ja selkeät poliittiset signaalit sekä EU:n tasolla että globaalilla tasolla helpottaisivat ja tehostaisivat ilmastoon liittyviä investointeja;
70. korostaa, että erityisesti maailman suurimpien päästöjen tuottajien jatkuva sitoutuminen on ratkaisevan tärkeää ilmastotoimien ja Pariisin sopimuksen kannalta; pahoittelee syvästi Yhdysvaltain hallinnon ilmoitusta, joka koskee sen kantaa Pariisin sopimukseen; panee kuitenkin erittäin tyytyväisenä merkille, että sopimusta tukevat edelleen monet yhdysvaltalaiset suuryritykset, jotka selvästi ymmärtävät ilmastonmuutoksen riskit ja ilmastotoimien tarjoamat mahdollisuudet;
71. katsoo, että jos muut suuret taloudet eivät tee EU:n sitoumuksiin verrattavia sitoumuksia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, hiilivuotoa koskevat säännökset on pidettävä voimassa erityisesti niille aloille, joilla on suuri kaupan intensiteetti ja joilla hiilikustannusten osuus tuotannosta on suuri, jotta voidaan varmistaa Euroopan teollisuuden kilpailukyky maailmanlaajuisesti;
72. pitää myönteisenä, että Kiina ja muut EU:n tärkeimmät kilpailijat energiavaltaisilla teollisuudenaloilla ottavat käyttöön hiilipäästökaupan ja muita hinnoittelumekanismia; katsoo, että kunnes yhtäläiset toimintamahdollisuudet on saavutettu, EU:n olisi pidettävä yllä riittäviä ja oikeasuhtaisia toimia, joilla varmistetaan sen teollisuuden kilpailukyky ja estetään tarvittaessa hiilivuodot, kun otetaan huomioon, että energia-, teollisuus- ja ilmastopolitiikat kytkeytyvät yhteen;
73. tähdentää, että on tärkeää lisätä alalla toimivien ammattitaitoisten työntekijöiden määrää ja edistää osaamista ja parhaita käytäntöjä, jotta voidaan vauhdittaa laadukkaiden

työpaikkojen luomista siten, että samalla tuetaan tarvittaessa oikeudenmukaista työvoiman siirtymää;

Energiapolitiikka

74. kehottaa EU:ta kannustamaan kansainvälistä yhteisöä viipymättä hyväksymään konkreettisia toimenpiteitä, myös aikataulun, jotta poistetaan vaiheittain ympäristön kannalta haitalliset tuet, kuten tuet fossiilisille polttoaineille, jotka vääristävät kilpailua, estävät kansainvälistä yhteistyötä ja haittaavat innovointia;
75. korostaa energian säästämisen ja energiatehokkuuden sekä uusiutuvan energian merkitystä päästöjen vähentämisessä ja rahallisissa säästöissä, energiaturvallisuudessa sekä energiaköyhyyden estämisessä ja lieventämisessä haavoittuvassa asemassa olevien ja köyhien kotitalouksien suojelemiseksi ja auttamiseksi; kehottaa edistämään maailmanlaajuisesti energiatehokkuutta ja energiansäästöä koskevia toimia ja uusiutuvien energiamuotojen kehittämistä (esimerkiksi kannustamalla uusiutuvien energialähteiden omaehtoista tuotantoa ja kulutusta) sekä niiden tehokasta käyttöönottoa; muistuttaa, että energiatehokkuuden asettaminen etusijalle ja unionin maailmanlaajuinen johtoasema uusiutuvien energialähteiden alalla ovat EU:n energiaunionin kaksi päätavoitetta;
76. korostaa, että on tärkeää kehittää energian varastointiteknologiaa, älykkäitä sähköverkkoja ja kysynnän ohjausta, joiden avulla vahvistetaan uusiutuvan energian tehokasta käyttöönottoa sähköntuotannossa ja kotitalouksien lämmityksessä ja jäädytyksessä;

Tutkimus, innovointi ja digitaalitekhnologia

77. korostaa, että jatkuva ja vahvistettu tutkimus ja innovointi ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja ilmastonmuutoksen vaikutuksiin sopeutumisen, resurssitehokkuuden, vähäpäästöisen teknologian ja uusioraaka-aineiden kestävä käytön ("kiertotalous") aloilla ovat avainasemassa ilmastonmuutoksen torjumisessa kustannustehokkaalla tavalla sekä fossiilisista polttoaineista riippuvuuden vähentämisessä; vaatii siksi maailmanlaajuisia sitoumuksia investointien lisäämiseksi ja kohdistamiseksi tälle alalle;
78. painottaa, että teknologinen kehitys, jota tarvitaan hiilestä irtautumiseksi, edellyttää selkeitä poliittisia signaaleja, mukaan lukien uusien teknologioiden ja liiketoimintamallien markkinoihin ja sääntelyyn liittyvien esteiden vähentäminen, ja hyvin kohdennettuja julkisia varoja;
79. palauttaa mieliin, että tutkimus, innovointi ja kilpailukyky kuuluvat EU:n energiaunionistrategian viiteen pilariin; toteaa, että EU haluaa pysyä maailman johtavana tahona näillä aloilla ja samalla kehittää tiivistä tieteellistä yhteistyötä kansainvälisten kumppanien kanssa; korostaa, että hyvien innovointivalmiuksien luominen ja ylläpito on tärkeää niin kehittyneissä maissa kuin nousevan talouden maissakin puhtaan ja kestävä energiateknologian käyttöön ottamiseksi;
80. muistuttaa digitaalitekhnologian keskeisestä roolista energiakäänteen helpottamisessa, koska se luo uusia kestäviä liiketoimintamalleja ja parantaa energiatehokkuutta ja energiansäästöä; korostaa ympäristölle koituvat hyötyjä, joita Euroopan teollisuuden digitalisointi voi tuoda resurssien tehokkaan käytön ja materiaali-intensiteetin vähentämisen myötä;

81. korostaa, että on tärkeää hyödyntää täysimääräisesti kolmansille maille avoimia nykyisiä EU:n ohjelmia ja välineitä, kuten Horisontti 2020 -ohjelmaa erityisesti energian, ilmastomuutoksen ja kestäväen kehityksen aloilla;
82. kehottaa hyödyntämään entistä paremmin tekniikkaa, kuten satelliitteja, jotta voidaan kerätä päästöjä, lämpötiloja ja ilmastoa koskevia tarkkoja tietoja; panee erityisesti merkille osallistumisen Kopernikus-ohjelmaan; kehottaa myös ryhtymään avoimeen yhteistyöhön ja tiedonjakoon maiden välillä sekä varmistamaan avoimen tiedonsaannin tiedeyhteisölle;

Ilmastodiplomatia

83. tukee voimakkaasti EU:n jatkuvaa keskittymistä ilmastodiplomatiaan, jolla on olennainen rooli ilmastoa koskevien toimien profiilin nostamisessa kumppanimaisissa ja yleisessä keskustelussa; painottaa, että ilmastomuutos on tarpeen pitää strategisena painopisteenä diplomaattisessa vuoropuhelussa viimeaikainen kehitys ja muuttuva geopoliittinen tilanne huomioon ottaen; korostaa, että Euroopan ulkosuhdehallinnolla ja EU:n jäsenvaltioilla on valtava ulkopoliittinen kapasiteetti ja että niiden on osoitettava johtajuutta ilmastofoorumeilla; tähdentää, että kunnianhimoisten ja kiireellisten ilmastotoimien sekä COP 21 -ilmastokokouksen sitoumusten täytäntöönpanon on pysyttävä EU:n korkean tason kahdenvälisen ja kahden alueen välisten vuoropuhelujen erityisten painopisteiden joukossa niin kumppanimaiden kuin G7- ja G20-ryhmän kanssa samoin kuin YK:ssa ja muilla kansainvälisillä foorumeilla;
84. toistaa näkemyksensä siitä, että ilmastopolitiikan tavoitteet on asetettava EU:n ulkopoliittisten toimien ja maailmanlaajuisen ohjelman keskiöön; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita osoittamaan johtajuutta maailmanlaajuisissa ilmastotoimissa jatkuvalla sitoutumisella Pariisin sopimukseen ja tavoittamalla aktiivisesti strategisia kumppaneita sekä kansallisella että valtiotasoa alemmalla tasolla, jotta voidaan muodostaa tai vahvistaa ilmastokumppanuuksia ja näin pitää yllä etenemisvauhtia kohti kunnianhimoista ilmastonsuojelujärjestelmää;
85. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita toimimaan niin, että tietoisuus ilmastoriskeistä laajenee ja että niitä voidaan analysoida ja hallita, sekä tukemaan EU:n kumppaneita kaikkialla maailmassa niiden pyrkiessä ymmärtämään paremmin ilmastomuutoksen vaikutuksia kansalliseen vakauteen, kansainväliseen turvallisuuteen ja siihen, että ihmiset joutuvat siirtymään kotiseudultaan;
86. sitoutuu hyödyntämään kansainvälistä rooliaan ja jäsenyyttään kansainvälisissä parlamentaarisisissa verkostoissa niin, että jatkuvasti pyrittäisiin etenemään kohti Pariisin sopimuksen nopeaa täytäntöönpanoa;

Euroopan parlamentin rooli

87. katsoo, että parlamentti on integroitava EU:n valtuuskuntaan hyvin, koska sen on annettava hyväksyntänsä kansainvälisten sopimusten tekemiselle ja se on lainsäätäjänä keskeisessä asemassa Pariisin sopimuksen kansallisessa täytäntöönpanossa; edellyttää näin ollen, että sen sallitaan osallistua EU:n koordinoitkokouksiin Bonnissa ja sille taataan oikeus tutustua kaikkiin valmisteluasiakirjoihin neuvottelujen käynnistämisestä lähtien;

o

o o

88. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä UNFCCC:n sihteeristölle ja pyytämään sen välittämistä kaikille sopimuksen Euroopan unioniin kuulumattomille osapuolille.